

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΕΩΣ ΡΑΦΗΝΑΣ

24ο χλμ. Λεωφόρου Μαραθώνος, Ραφήνα + τηλ. 22940-76833 + analipsirafinas.gr | analipsirafinas@yahoo.com

Όρθρος: 7:15 π.μ.

Εσπερινός: 5:30 μ. μ.

ΘΕΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ & ΙΕΡΕΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2025

Τετάρτη	1	Θ. Λειτουργία [Αγ. Ρωμανού του Μελωδού & Ιωάννου Κουκουζέλη]	Ι. Ν. Αγ. Παΐσιου
Σάββατο	4	Θ. Λειτουργία [Αγ. Ιεροθέου]	Ι. Ν. Αγ. Βαρβάρας
Σάββατο	4	Εσπερινός	Ι. Ν. Αγ. Παΐσιου
Κυριακή	5	Θ. Λειτουργία Β' Λουκά [Αγ. Χαριτίνης]	Ι. Ν. Αναλήψεως
Πέμπτη	9	Θ. Λειτουργία [Αβραάμ & Λωτ Δικαίων, Ανδρονίκου & Αθανασίας]	Ι. Ν. Αγ. Παΐσιου
Σάββατο	11	Θ. Λειτουργία [Αγ. Φιλίππου Διακόνου]	Ι. Ν. Αγ. Παΐσιου
Σάββατο	11	Εσπερινός	Ι. Ν. Αγ. Παΐσιου
Κυριακή	12	Θ. Λειτουργία [Δ' Λουκά, Σπορέως, Ζ' Οικουμ. Συνόδου]	Ι. Ν. Αναλήψεως
Δευτέρα	13	Ι. Παράκληση	Ι. Ν. Αγ. Παΐσιου
Παρασκευή	17	Ι. Αγρυπνία 9:00 μ.μ. [Αγ. Λουκά Ευαγγελιστού]	Ι. Ν. Αναλήψεως
Σάββατο	18	Εσπερινός	Ι. Ν. Αγ. Παΐσιου
Κυριακή	19	Θ. Λειτουργία [Γ' Λουκά, Προφ. Ιωήλ]	Ι. Ν. Αναλήψεως
Δευτέρα	20	Θ. Λειτουργία [Αγ. Αρτεμίου και Γερασίμου εν Κεφαλληνία]	Ι. Ν. Αγ. Παΐσιου
Τετάρτη	22	Ι. Ευχέλαιο 5:30μμ	Ι. Ν. Αγ. Ειρήνης
Πέμπτη	23	Θ. Λειτουργία [Αγ. Ιακώβου Αδελφοθέου] 5-7 π.μ.	Ι. Ν. Αγ. Παΐσιου
Σάββατο	25	Εσπερινός	Ι. Ν. Αγ. Παΐσιου
Κυριακή	26	Θ. Λειτουργία [Στ' Λουκά, Αγ. Δημητρίου] - [αλλαγή ώρας, -1]	Ι. Ν. Αναλήψεως
Τρίτη	28	Θ. Λειτουργία – Δοξολογία [Αγ. Σκέπης – Εθν. Επέτειος]	Ι. Ν. Αναλήψεως
Τετάρτη	29	Θ. Λειτουργία [Αγ. Αναστασίας Ρωμαίας]	Ι. Ν. Αγ. Παΐσιου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. **Σχολή Γονέων:** Κυριακή 5/10 μετά τη Θ. Λειτουργία με τον Γέροντα Χρυσόστομο, Ιερομόναχο Ιβηρίτη [Σαμιώτες]. Θέμα: «Γεννημένοι Άγιοι».
2. Όλα τα **Ενοριακά Εργαστήρια** ξεκινούν από Τρίτη 30/9.
3. **Σύναξη Νέων:** Δευτέρα 13/10, 7:30 μμ
4. **Φιλικοί Κύκλοι** έναρξη Τετάρτη 15/10στις 6:00 μ.μ.,
5. **Ι. Εξομολόγηση** τελείται κάθε Παρασκευή από 5:30 μ.μ. [με προσυνενόηση στο 2294076833 9-11 π.μ.], εκτός από την Παρασκευή 17/10.

Πρόγραμμα Σχολής Γονέων 2025-2026

❖ 5 Οκτωβρίου 2025	Γέρων Χρυσόστομος Ιβηρίτης «Γεννημένοι Άγιοι»
❖ 23 Νοεμβρίου 2025	π. Γεώργιος Αυθίνος «Αγ. Ιάκωβος, ο εν Ευβοία»
❖ 11 Ιανουαρίου 2026	π. Γεώργιος Σχοινάς
❖ 8 Μαρτίου 2026	κ. Σπυρίδων Μπαζίνας «Καπποδίστριας»
❖ 5 Απριλίου 2026	π. Χριστόδουλος Χατζηθανάσης
❖ 3 Μαΐου 2026	κ. Κέλλυ Κούβαρη, ειδική Εκπαιδευτικός – Ψυχοπαιδαγωγός

Ο Άγιος Δημήτριος ο Μυροβλύτης

Ο Άγιος Δημήτριος γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη κατά τους χρόνους της βασιλείας του μεγάλου διώκτη των Χριστιανών Διοκλητιανού και Μαξιμιανού Έρκούλιου (284-305 μ.Χ). Καίσαρας της Μακεδονίας τοποθετήθηκε ο Μαξιμιανός Γαλέριος, ο οποίος εξαπέλυσε αληθινό πόλεμο εναντίον των Χριστιανών. Εκλεκτό μέλος της Εκκλησίας των Θεσσαλονικέων ήταν και ο Άγιος Δημήτριος, ο οποίος προερχόταν από ευσεβείς και επιφανείς γονείς. Είχε δε προικισθεί από τον Θεό με πολλά αγαθά και με πλήθος σωματικών και πνευματικών χαρισμάτων. Η φήμη του έφθασε μέχρι τον βασιλιά Γαλέριο, ο οποίος εκτιμώντας τις αρετές του τον έκανε μέλος της Συγκλήτου της πόλεως και τον διόρισε στρατηγό όλης της Θεσσαλίας και ανθύπατο και αυθέντη όλης της Ελλάδας.

Ο Άγιος Δημήτριος, ως χριστιανός, κατηχούσε και δίδασκε με ιεραποστολικό ζήλο και με τη φωτεινή παρουσία του τους Θεσσαλονικείς, που τους κατέκλυσε η ειδωλολατρία, οδηγώντας τους προς το Χριστό και την αλήθειά Του. Όταν πληροφορήθηκε ο Μαξιμιανός τη δραστηριότητα αυτή του Αγίου, διέταξε και τον έφεραν ενώπιόν του. Ο Άγιος ομολόγησε με παρρησία την πίστη του στον Χριστό με συνέπεια να τον οδηγήσουν στη φυλακή, σ' ένα παλαιό δημόσιο λουτρό δίπλα στο στάδιο, όπου υπέστη πολλές κακουχίες και βασανιστήρια.

Κατά τη διάρκεια αγωνισμάτων στο στάδιο, που διοργάνωναν οι βασιλείς για να διασκεδάζουν με τις θυσίες στα είδωλα, τις αιματοχυσίες και τους φόνους των ανθρώπων, ένας μαθητής του Αγίου Δημητρίου, ο Νέστορας, θέλοντας να δείξει τη δύναμη του αληθινού Θεού πήγε στο λουτρό που ήταν κλεισμένος ο Άγιος, πήρε την ευλογία και την ευχή του Αγίου, βγήκε στο στάδιο και με την επίκληση «Θεέ Δημητρίου βοήθει μοι!» νίκησε τον γιγαντώσωμο και ανίκητο Λυαίο. Το γεγονός αυτό προκάλεσε οργή στον βασιλιά, ο οποίος πρόσταξε τους στρατιώτες να πάνε εκεί που ήταν φυλακισμένος ο Άγιος και να τον φονεύσουν. Οι στρατιώτες τον ελόγχευσαν σε όλο του το σώμα μέχρι θανάτου. Κάποιοι ευλαβείς Χριστιανοί ήλθαν κρυφά στο λουτρό εκείνο και ενταφίασαν το λείψανο στο μέρος στο οποίο μαρτύρησε.

Αργότερα στο σημείο αυτό κτίσθηκε ναΐσκος ο οποίος περιλαμβάνει και τον ιαματοφόρο τάφο του Αγίου. Ο μαθητής του Αγίου Λούπος, με το δαχτυλίδι και τον μανδύα που πήρε από τον Άγιο κατά την ώρα του μαρτυρίου, ενεργούσε θαύματα πολλά, ώσπου στο τέλος, όταν το έμαθε ο βασιλιάς, τον αποκεφάλισαν και αυτόν. Κατ' αυτόν τον τρόπο ετελειώθη ο Πανένδοξος Μεγαλομάρτυς, ο Πολιούχος, το μέγα της οικουμένης θαύμα, της Εκκλησίας το ωράισμα, ο πολύς τα πάντα, και θαυματουργός και Μυροβλύτης Άγιος Δημήτριος.

Το Μύρο

Τήν πρώτη πληροφορία για την ανάβλυση του μύρου βρίσκουμε στον Ίωάννη Καμενιάτη, ο οποίος εξιστόρησε την άλωση της Θεσσαλονίκης από τους Σαρακηνούς τό 904. Αυτός για πρώτη φορά αποκαλεί τόν Άγιο Δημήτριο «μυροβλύτην». Γράφει ο Καμενιάτης: «Αυτόν γάρ αύχεϊ Θεσσαλονίκη τόν Παῦλον ἔχειν τῆς εὐσεβείας διδάσκαλον τό σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, μετ' ἐκείνον δέ τόν μέγαν ἐν μάρτυσι καί ἀξιοθαύμαστον ἐν ἀθλοφόροις Δημήτριον τόν Μυροβλύτην, πολύν ἀγῶνα ὑπέρ τῆς εὐσεβείας καταβαλλόμενον», (διότι γι' αυτόν τόν λόγο εἶναι περήφανη ἡ Θεσσαλονίκη, ἐπειδὴ ἔχει τόν Παῦλο, τό σκεῦος ἐκλογῆς, διδάσκαλο τῆς εὐσεβείας, καί μετὰ τόν Παῦλο τόν μεγάλο μεταξύ τῶν μαρτύρων καί ἀξιοθαύμαστο μεταξύ τῶν ἀθλοφόρων, τόν Δημήτριο τόν Μυροβλύτη, ὁ ὁποῖος καί αὐτός ἀγωνίσθηκε πολὺ καί κοπίασε γιά τήν εὐσεβεία).

Από τή μελέτη τῶν πηγῶν, τῶν κανόνων, τῶν ὕμνων, τῶν τροπαρίων καί γενικά τῆς λειτουργικῆς καί λατρευτικῆς παράδοσης, προκύπτει ὅτι ἡ ἀνάβλυση τοῦ μύρου γινόταν εἴτε ἀπό τό πηγάδι , εἴτε ἀπό τόν τάφο, εἴτε ἀπό τή λάρνακα καί τό κιβώριο, εἴτε ἀπό τή λογχισμέ νη πλευρά, εἴτε ἀπό τό σῶμα καί τή σορό τοῦ μάρτυρα, ὡς τήν ἀστείρευτη πηγή. Τά μύρα αὐτά ἦταν «ἀείρροα», σχημάτιζαν «ποταμόν» πού διαπότιζε ὄχι μόνο τήν πόλη ἀλλά καί «πᾶσαν τήν γῆν» μέ ἀποτέλεσμα νά καταγγέλλεται στήν οἰκουμένη ὅτι τό μύρο εἶναι «ἀμοιβή τῆς ἀγνεΐας» τοῦ μάρτυρα καί δείγμα «ἀληθοῦς ἀφθαρσίας». Ἐπίσης «τό αἶμα Δημητρίου» πού ἔρρευσε ἀπό τή λογχισμένη πλευρά μεταβάλλεται σέ «μύρον κοινόν ἀναβλύζον ἐξ αὐτῆς καί παρέχον τοῖς πιστοῖς ἰάματα» (τό αἶμα τοῦ Δημητρίου πού ἔρρευσε ἀπό τήν πλευρά του μεταβάλλεται σέ κοινό – πού μποροῦν νά τό πάρουν ὅλοι – μύρο πού ἀναβλύζει ἀπό αὐτήν (τήν πληγή) καί παρέχει θεραπείες στούς πιστούς), ἐνῶ ἡ εὐωδία του ἐκδιώκει τοὺς δαίμονες. Ἡ σορός τῶν ἁγίων λειψάνων ἀνέκαθεν, ἀναφέρει ὁ ἅγιος Συμεών ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, ἀποτελεῖ «πηγή ἀκενῶτων δωρεῶν πού ἀναβλύζει ἀβύσσους ἰαμάτων πρὸς ἀνακούφιση ὅσων δοκιμάζονται», διότι ἀναδεικνύεται πάντα «θεραπευτήριον ὅσων πάσχουν, θεραπεία τῶν ἀσθενῶν, παρηγορία γιά ὅσους στενοχωριοῦνται, κοινό καί σωτήριον καταφύγιον» ὅλων τῶν ἀνθρώπων ὄχι μόνο τῶν πολιτῶν αὐτῆς τῆς πόλης ἀλλά «καί τῶν ξένων». (Επιγραφή ψηφιδωτοῦ δεξιοῦ πεσσοῦ ἱεροῦ βήματος 7ου αἰ.).

Ἡ εὐλογία τοῦ μύρου τοῦ Αγίου Δημητρίου εἶναι ἐμφανής σέ ὅσους προστρέχουν στή χάρη τοῦ μεγαλομάρτυρος καί στήν ἐποχή μας. Καθημερινά οἱ ἱερεῖς καί οἱ συνεργάτες τοῦ Ναοῦ γίνονται μάρτυρες τῶν θαυμαστῶν ἐπεμβάσεων καί θεραπειῶν πού ἐπιτελοῦνται μέ τό ἅγιο μύρο σέ ὅλο τόν κόσμον. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς γράφει χαρακτηριστικά πῶς ὁ Ναός τοῦ ἁγίου Δημητρίου στή Θεσσαλονίκη γίνεται «παράδεισος ἄλλος, οὗ πηγὴν μύρων ἐκτρέχουσα τό τῆς γῆς ποτίζει ἅπαν πρόσωπον» καί τόν «κόσμον ὅλον ποταμίδον καταρδεύει» (παράδεισος τοῦ ὁποῖου ἡ πηγή τῶν μύρων πού τρέχει ποτίζει ὅλο τό πρόσωπο τῆς γῆς καί σάν ποτάμι καταρδεύει ὅλο τόν κόσμον).